

nākotnē

Arī Edgars Samītis mudina domāt plašāk: «Uz mežu var skatīties dažādi. Izplatītākais ir viedoklis, ka mežs – tā ir tikai peļņa. Bet ir arī pilnīgi cits skats – mežs kā estētisks, ekoloģisks veidojums. Ja ir vēlme tikai pelnīt, tad no meža pāri nekas nepaliks. Savukārt, ja grib visu saglabāt, tad no naudas iegūšanas nekas nebūs. Galvenais jautājums, kā to visu apvienot, lai valda līdzsvars.»

Tiem privāto mežu īpašniekiem, kas vēl pārdomā iespēju iesaistīties kooperācijā, abi saimnieki iesaka stāties kooperatīvā un paļauties uz speciālistiem, kas ir zinoši savā nozarē un strādā gan pašu meža īpašnieku, gan kooperatīva labā. «Privātā meža īpašniekam, kura īpašumā nav daudz koku un nav arī lielu zināšanu par šo jomu, es pilnīgi noteik-

ti ieteiktu labāk sadarboties ar kooperatīvu. Ja sākumā nav pilnīgas pārliecības par stāšanās kooperatīvā, iesaku lūgt konsultantu palīdzību. Var arī noskaidrot citu cilvēku pieredzi, uzzināt atsauksmes par kooperatīvu darbu,» iesaka

Kooperācija nozīmē striktu plānošanu, kas vienlaikus ir izdevīga katram kooperatīva biedram

mežsaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības «Mežsaimnieks» biedrs. Vienlaikus viņš meža īpašniekiem iesaka mežu kopt ilgām laikam

ar skatu nākotnē. «Mans vec-tēvs, mežsargs, vienmēr teica, ka ik palaikam mainās uzskats, vai labāk audzēt monokultūras vai veidot mistrotu mežu, un savi plusi ir gan vienā, gan otrā gadījumā. Tagad mēs mērķtiecīgi strādājam pie tā, lai mērķkokiem būtu labāki apstākļi un vieglāk augt. Taču arī daba mainās, tādēļ nākas pielāgoties. Gribu, lai mežs būtu vērtīgāks, tāpēc lielā daļā meža sastādīju egles, bērzus un priedes. Ja reiz esmu ko saņēmis mantojumā, mans pienākums ir atdot to arī nākamajām paaudzēm,» uzsver Edgars Samītis.

Vairāki ieguvumi

Jautāta, kādi ieguvumi meža īpašniekiem ir no kooperācijas, Latvijas Lauksaimniecības kooperatīvu asociācijas izpilddirektore Linda Uzkal-

ne skaidro, ka, pirmkārt, tā ir iespēja saņemt konsultācijas, lai paaugstinātu zināšanas par meža apsaimniekošanu, kā padarīt mežu vērtīgāku un vairāk nopelnīt ilgtermiņā. Otrkārt, tā ir iespēja saņemt meža apsaimniekošanas pakalpojumus. Meža apsaimniekošana – tie ir vairāki praktiski procesi, kurus palīdz organizēt kooperatīvs: augsnes sagatavošana, meža stādīšana, kopšana un ciršana. Tāpat tā ir iespēja pārdod koksni par augstāku cenu ar izdevīgākiem pārdošanas nosacījumiem, realizējot koksni visiem biedriem kopā.

Linda Uzkalne uzskata, ka kooperatīvs ir labākā vieta, kur ikviens meža īpašnieks var iegūt zināšanas par mežu, jo tā biedriem tiek organizētas kopīgas apmācības, notiek savstarpēja pieredzes apmaiņa ar

citiem kooperatīva biedriem. Kooperatīvs arī nozīmē efektīvu meža uzraudzību – kooperatīvam ir pieejams kopīgi algots darbspēks, kas ir atbildīgs par darbu kvalitatīvu izpildi un biedru informēšanu par darbu statusu. No 54 Lauksaimniecības kooperatīvu asociācijas biedriem divas ir kooperatīvās meža nozares sabiedrības, kas saņēmušas atbilstību saskaņā ar kooperatīvo sabiedrību atbilstības statusa piešķiršanu regulējošo likumdošanu. 2021. gadā atbilstīgās meža nozares kooperatīvās sabiedrības apvienoja 943 meža īpašniekus, un to kopējais gada neto apgrozījums bija 9,06 miljoni eiro.

Informāciju sagatavoja biedrība «Latvijas Lauksaimniecības kooperatīvu asociācija» par Meža attīstības fonda piešķirtajam līdzekļiem projekta Nr. 22-00-SOMFIO-000024 ietvaros.

Darbs ar misijas apziņu

Līdz ar valsts aizsardzības mācības ieviešanu vidusskolās arvien biežāk dzirdam par tādu salīdzinoši jaunu profesiju kā jaunsargu instruktors. Šobrīd visā Latvijā norit aktīvs jaunsargu instruktoru rekrutācijas process. Tieši viņi ir valsts aizsardzības mācības pasniedzēji skolās, kā arī jaunsargu skolotāji. Jaunsargu instruktore DINA ŠIMANE sarunā uzsver, ka savu darbu uztver kā misiju – palīdzēt jauniešiem kļūt par labākiem cilvēkiem, lai viņi dzīvē varētu sasniegt vairāk.

Jaunsargu instruktore Dina Šimane aicina visus, kam ir interese izmēģināt spēkus šajā jaunajā profesijā, iepazīties ar informāciju mājaslapā www.jc.gov.lv.

FOTO: AVARS SILINŠ

– Kāpēc nolēmi kļūt par jaunsargu instruktoru?

– Iepriekš strādāju ēdināšanas un tirdzniecības jomā, bet šajās darbavietās nejutu nekādu lielāku dzīves mērķi vai sava darba nozīmīgumu. Tirdzniecībā svarīgi ir tikai cipari un nauda, un arī vadība no tevis sagaida tikai ciparus. Kad nolēmu meklēt jaunu darbu, vēlējos, lai tas būtu kaut kas nozīmīgs – ne tikai naudas pelnīšanas veids. Internetā ieraudzīju jaunsargu instruktoru reklāmu. Visa informācija ir pieejama arī Jaunsardzes centra mājaslapā www.jc.gov.lv. Mani šis piedāvājums uzrunāja, jo ļāva apvienot darbu ar augstākās izglītības iegūšanu. Šis darbs ir arī aktīvs – vienmēr esi kustībā, nav jāsēž uz vietas –, un tas ir saistīts ar militāro jomu, kas man šķiet ļoti interesanta. Personīgas pieredzes gan man nebija, bet tobrīd militārajā dienestā dienēja mans vīrs. Tas, ko uzzināju no viņa, mani ieinteresēja.

– Vai tas bija viegli – tik kardināli mainīt darbības jomu – un iejusties pilnīgi jaunā darba vidē?

– Jā, jauno darba pienākumu apgūšana man šķita ļoti interesanta. Atskatoties varu teikt, ka nebija negaidītu pārsteigumu, viss notika ļoti organizēti un pakāpeniski. Pirmo gadu pavadīju nemitīgās apmācības, apmeklējot dažādus kursus un apgūstot instruktoram nepieciešamās iemaņas pie pieredzējušiem kolēģiem. Man deva dažādus uzdevumus, kas bija saistīti ar jauniešu izglītošanu un vadīšanu. Bija skaidri nodefinēti uzdevumi un sasniedzamie mērķi. Ieguvu superdaudz jaunu zināšanu un paralēli turpināju studijas Latvijas Sporta pedagoģijas akadēmijā. Manā personīgajā izaugsmē bija tikai ieguvumi, iemācījos simtiem jaunu lietu, ko, visticamāk, nekad nebūtu apgūvusi.

– Ja vēlreiz būtu jāpieņem šāds lēmums, vai darītu to pašu?

– Jā, noteikti! Iesaku nebaidīties un izmēģināt to visiem, kam ir svarīgi, kas notiek ar mūsu valsti un mūsu jauniešiem. Šī ir darbavieta, kur mēs to patiešām varam ietekmēt.

Turpinājums 6. lpp. ▶